

Overeenkomst, op 26 september 1968 te Brussel ondertekend, tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg, tot opheffing van de op 21 oktober 1943 te Londen ondertekende Nederlands Belgisch-Luxemburgse Monetaire Overeenkomst

BRIEF VAN DE MINISTER
VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 14 februari 1969.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 17 februari 1969.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 19 maart 1969.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrengte hierbij de tekst over te leggen van de op 26 september 1968 te Brussel ondertekende Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg tot opheffing van de op 21 oktober 1943 te Londen ondertekende Nederlands-Belgisch-Luxemburgse Monetaire Overeenkomst (*Trb.* 1968, 179)¹.

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de overeenkomst alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
DE JONG.

Toelichtende nota

De op 21 oktober 1943 te Londen ondertekende Nederlands-Belgisch-Luxemburgse Monetaire Overeenkomst (*Stb.* G 330) vormde na het einde van de tweede wereldoorlog de basis voor het verrichten der betalingen tussen de Beneluxlanden. De overeenkomst, die verscheidene malen werd gewijzigd, en wel bij de overeenkomsten en protocollen, vermeld onder nummers 2 tot en met 6 van artikel 1 der onderhavige overeenkomst (zie ook rubriek J van *Trb.* 1955, 14), heeft bij de instelling van de Europese Betalingsunie van 1950 (verg. laatstelijk *Trb.* 1966, 248), welke Unie nieuwe verrekeningsmogelijkheden schiep, opgehouden toepassing te vinden.

Toen in 1958 de Europese Betalingsunie door de Europese Monetaire Overeenkomst van 5 augustus 1955 (laatstelijk *Trb.* 1966, 259) werd vervangen, is de toepassing van de Beneluxovereenkomst formeel geschorst bij het Derde bij die Overeenkomst behorende Aanvullend Protocol van 5 augustus 1959 (*Trb.* 1959, 122), en wel voor de duur van de Europese Monetaire Overeenkomst. Bij de beëindiging van de laatstgenoemde overeenkomst zal, ingevolge de bepalingen van het Derde Aanvullend Protocol, de schorsing van de Beneluxovereenkomst van 1943 worden opgeheven, waarna deze laatste alsdan voor een periode van ten hoogste drie maanden opnieuw van kracht zal worden.

Naar aanleiding van een onderzoek, ingesteld door de monetaire autoriteiten van de Beneluxlanden, omtrent de wijzigingen die in de Overeenkomst van 1943 zouden moeten worden aangebracht in verband met een eventuele toepassing ervan tijdens de bewuste driemaandsperiode, is gebleken dat de overeenkomst een geheel van bepalingen bevat dat op eertijds geldende verhoudingen betrekking heeft en dat in het licht van de huidige omstandigheden als zodanig verouderd dient te worden beschouwd, dat de overeenkomst in de praktijk geen toepassing meer zou vinden.

¹) Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

Het aanbrengen van wijzigingen, hoe ingrijpend ook, kan derhalve niet meer als gerechtvaardigd worden beschouwd.

Rekening houdend enerzijds met het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, waarvan sommige bepalingen reeds de basis vormen van de financiële betrekkingen tussen de Beneluxlanden, en anderzijds met de bestaande internationale samenwerking op betalingsgebied in het kader van het Internationaal Monetair Fonds, de genoemde Europese Monetaire Overeenkomst en de Europese Economische Gemeenschap, hebben de monetaire autoriteiten van de Beneluxlanden gemeend de opheffing van de Overeenkomst van 1943 en van de daarbij behorende overeenkomsten en protocollen te moeten aanbevelen.

De onderhavige overeenkomst (*Trb.* 1968, 179), die in deze opheffing voorziet, werd opgesteld door het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie ingevolge artikel 19, onder *b*, van het Benelux Unieverdrag, en vervolgens op 26 september 1968 te Brussel voor de Beneluxlanden ondertekend.

Het werd niet nodig geacht, een bepaling in de onderhavige overeenkomst op te nemen krachtens welke de regeringen der Beneluxpartners onmiddellijk onderhandelingen zouden aangaan ter vaststelling van het betalingsregime tussen hun landen in het geval dat de Europese Monetaire Overeenkomst 1955 zou worden beëindigd of geschorst. De eventuele be-

eindiging van deze Monetaire Overeenkomst, welke overigens momenteel niet wordt overwogen, zal immers geen bijzondere problemen voor het betalingsverkeer tussen de Beneluxlanden opleveren. De onderhandelingen als bedoeld zouden namelijk eerst moeten plaatsvinden in het geval van een opheffing van de convertibiliteit der valuta's, ten einde het betalingsverkeer tussen de Beneluxlanden in dat geval te doen verlopen op basis van de beginselen, vervat in de artikelen 10 en 12 van het Benelux Unieverdrag.

De overeenkomst behoeft alleen in Nederland parlementaire goedkeuring. Met het oog daarop is in artikel 2 bepaald, dat zij in werking zal treden wanneer de Nederlandse Regering aan de beide andere regeringen mededeelt, dat de constitutionele voorwaarden alhier zijn vervuld.

Aangezien de Monetaire Overeenkomst van 1943, met de daarbij behorende overeenkomsten en protocollen, alleen voor Nederland geldt, zal de onderhavige overeenkomst wat betreft het Koninkrijk ook alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Financiën a.i.,

DE JONG.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.